

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobce: Ing. arch. M. S.**, proti **žalovanému: Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, ve věci žaloby na ochranu proti nečinnosti a před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2014, č. j. 8 A 178/2012 - 86,

t a k t o :

- I. Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Podanou kasační stížností ze dne 28. 2. 2014 napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) celkem šest rozhodnutí Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Mezi napadenými rozhodnutími je i usnesení městského soudu ze dne 7. 2. 2014, č. j. 8 A 178/2012 - 86, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě ze dne 28. 12. 2012, kterou stěžovatel nazval „*žaloba na nezákonný zásah a nečinnost Ministerstva pro místní rozvoj*“. Zmíněné usnesení městského soudu (č. j. 8 A 178/2012 - 86) o zastavení řízení je předmětem přezkumu Nejvyššího správního soudu v nynějším řízení o kasační stížnosti, ostatní rozhodnutí městského soudu zmíněná v kasační stížnosti stěžovatele ze dne 28. 2. 2014 jsou předmětem jiných řízení před zdejším soudem.

Městský soud napadeným usnesením řízení o žalobě zastavil, jelikož nebyl zaplacen soudní poplatek za žalobu. Městský soud zrekapituloval, že výzvou ze dne 15. 1. 2013 vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, na což stěžovatel reagoval žádostí o osvobození

od soudních poplatků a návrhem na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě. Usnesením ze dne 23. 9. 2013, č. j. 8 A 178/2012 – 66, městský soud zamítl stěžovatelu žádost o osvobození od soudních poplatků a zamítl též návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě. Kasační stížnost proti právě zmíněnému usnesení zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6. 11. 2013, č. j. 1 As 107/2013 - 17 (dostupným z www.nssoud.cz stejně jako další zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu), který nabyl právní moci dne 16. 11. 2013.

Městský soud posléze stěžovatele opětovně vyzval k zaplacení soudního poplatku, a to usnesením ze dne 9. 1. 2014, č. j. 8 A 178/2012 - 81, které stěžovatel převzal dne 22. 1. 2014 a k němuž ve sdělení ze dne 2. 2. 2014 uvedl, že nemá volné finanční prostředky a výzvu k zaplacení soudního poplatku tak požaduje nejen za protiprávní, ale i absurdní.

Vzhledem k tomu, že soudní poplatek zaplacen nebyl, městský soud řízení o žalobě z tohoto důvodu zastavil.

II. Obsah kasační stížnosti

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že v řízení předcházejícímu vydání napadeného usnesení městského soudu a jeho vydáním byla porušena jeho lidská práva, právní tradice či zvyklosti, a především základní procesní zásady. Byl taktéž porušen právní řád České republiky.

Dle stěžovatele městský soud žalobu odmítl (zastavením řízení), aniž by mu dal možnost vyjádřit se k věci před vydáním rozhodnutí. Stěžovatel dále namítl, že městský soud popřel jeho opakovanou žádost o ustanovení zástupce. Učinil tak poté, co dalšími způsoby porušil zákon a další úroveň právního řádu, došlo též k porušení práv garantovaných Ústavou a mezinárodními úmluvami.

Stěžovatel městskému soudu vytkl, že neměl možnost se vyjádřit k podkladům pro vydání napadeného usnesení před jeho vydáním, ačkoli o to žádal. Byla též popřena jeho práva na osvobození od soudních poplatků či ustanovení zástupce.

Stěžovatel současně požádal o osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti a ustanovení zástupce.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Důvod kasační stížnosti odpovídá důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Zdejší soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zároveň

pokračování

zkoumal, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Zdejší soud na úvod poznamenává, že netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Pokud předmět kasačního přezkumu souvisí s nezaplacením soudního poplatku, trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost a na podmínce povinného zastoupení by znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 - 37, a ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 - 77). Vzhledem k tomu, že zdejší soud v nynější věci netrval na zaplacení soudního poplatku, nerozhodoval ani o stěžovatelově žádosti o osvobození od soudního poplatku pro řízení o kasační stížnosti, jelikož by takové rozhodování bylo bezpředmětné.

Nejvyšší správní soud se tak zabýval pouze opakovanými žádostmi stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Dle § 35 odst. 8, věty první, s. ř. s. může být navrhovatel, u něhož jsou dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, ustanoven zástupce, jímž může být i advokát. Z důvodu zamezení řetězení problému zdejší soud neposuzoval, zda jsou u stěžovatele dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků. Zabýval se pouze hodnocením, zda je ustanovení zástupce nezbytně třeba k ochraně práv stěžovatele v nynějším řízení. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není. Kasační stížnost splnila v rámci daných možností předepsané náležitosti a lze z ní seznat, z jakého důvodu stěžovatel považuje napadené usnesení městského soudu za nezákonné. Kasační stížností bylo napadeno jednoduché usnesení městského soudu, kde bylo řízení zastaveno z jediného důvodu – pro nezaplacení soudního poplatku, a to navíc za situace, kdy usnesení městského soudu, kterým byla zamítnuta žádost o osvobození od soudního poplatku, bylo již přezkoumáno ze strany Nejvyššího správního soudu v jiném řízení o kasační stížnosti. Je tak zřejmé, že ve vztahu k nyní napadenému usnesení nejde o složité či nepřehledné právní či skutkové hodnocení, v němž by se nemohl stěžovatel sám zorientovat a pro které by vyvstala reálná potřeba jeho zastoupení advokátem. Návrh na ustanovení zástupce byl proto zamítnut.

V rámci posouzení kasační stížnosti Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka, že stěžovatel nedostal možnost vyjádřit se k věci před vydáním rozhodnutí městského soudu, je nedůvodná. Městský soud řízení o žalobě zastavoval pro nezaplacení soudního poplatku, vůbec se tak nevyjadřoval k věcným námitkám, které stěžovatel uplatnil ve své žalobě. Jakékoli vyjádření stěžovatele k věci samé by tak bylo irrelevantní pro hodnocení, na kterém stojí výrok o zastavení řízení, tj. pro hodnocení, že soudní poplatek přes výzvu a poučení soudu zaplacen nebyl, ačkoli zaplacen být měl.

Nejvyšší správní soud dále zdůrazňuje, že předmětem řízení o nynější kasační stížnosti není přezkum usnesení, jímž městský soud zamítl stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce. Dané usnesení totiž již bylo předmětem přezkumu ze strany zdejšího soudu, a to konkrétně v rozsudku ze dne 6. 11. 2013, č. j. 1 As 107/2013 - 17, kterým byla kasační stížnost zamítnuta. Lze však zmínit, že zdejší soud neshledal pochybení v postupu městského soudu, který zamítl žádost o osvobození od soudního poplatku, poté vyčkal rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o

kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí dané žádosti, posléze znovu vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku a až poté, když poplatek zaplacen nebyl, řízení zastavil.

Nebylo možno přisvědčit ani námitce, dle níž stěžovatel byl zkrácen na právech, když mu nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání napadeného usnesení o zastavení řízení. Ve vztahu k napadenému usnesení městského soudu bylo podstatné hodnocení, zda stěžovatele tížila poplatková povinnost, zda byl k jejímu splnění řádně vyzván s řádným poučením a zda svou poplatkovou povinnost splnil. O tom, že stěžovatele tato povinnost tíží, byl stěžovatel jednoznačně zpraven výzvou městského soudu k zaplacení soudního poplatku, která obsahovala příslušné poučení, a usnesením, kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků. O skutečnosti, že soudní poplatek zaplacen nebyl, musel vědět nejlépe sám stěžovatel. O všech podstatných okolnostech pro vydání kasační stížnosti napadeného usnesení stěžovatel tak věděl. Navíc stěžovateli nic nebránilo ani nahlédnout do spisu. Jeho námitka tak nebyla důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení náklady, které by překračovaly jeho běžnou úřední činnost.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu